

Óli Jacobsen

Glyvrasnikkarin:

ABBASONURIN FEKK HÆGSTA HEIÐUR Í NEW ZEALANDI

Peter Jacob hjá Glyvrasnikkaranum fekk ein son. Hann kom millum annað í “Bláu Bók” um kendar persónar í New Zealandi

6. partur

Bernhard, kallaður Bernie, sonur Peter Jacob hjá Glyvrasnikkaranum, doyði í 2002. Tað vóru vøkur minningarorð um henda hálva føroyingin, sum ikki gloymdi sínar røtur hinumegin knøttin. Millum annaðvarð sagt um hann:

Tað eru fá fólk, sum hava havt so stóra ávirkan á nærsamfelagið sum Bernhard Hansen.

Hesin undangongumaðurin og fyrrverandi skúlastjórinn doyði 23 mai, 82 ára gamal.

Hr. Hansen fór úr skúlanum í Wellington 14 ára gamal, so hann kundi hjálpa til at stuðla familju síni. Hann arbeiddi bæði sum ørindadrangur, fjarritari, postmaður og ravmagnsverkfrøðingur, inntil hann var innkallaður í herin, har hann tænti undir seinna heimsbardaga.

Bernhard spældi saxofon í ymiskum dansibólkum í Wellington. Í Italia, har hann tænti í eini herdeild, bleiv hann leiðari fyri tónleikatiltøkum ætlaðum hermonnum. Hann tænti eisini í Kyrrahavinum, norður Afrika og Miðeystri.

Bernhard giftist við skúlalæranum Joan McKechnie, sum hann hitti, tá ið hann var í hernaðarvenjing. Elsti sonur teirra varð føddur deyvur, og tí flutti familjan eftir kríggið til Sumner, ein lítill býur í New Zealandi, har tey vóru nærri einum deyvaskúla.

Bernhard arbeiddi í einum vøruhúsi í Christchurch, men lat seinni upp sín egna handil í Sumner.

Gjördist lærari

Tá tíðirnar blivu harðar í 1950 tók hann eitt skeið í undirvísing. Síðani arbeiddi hann tey næstu 32 árini sum lærari og skúlastjóri í ymiskum fólkaskúlum í Christchurch og har á leiðina.

Í 1965 fekk hann bachelorprógva frá Canterbury University, har hann hevði lisið hálva tíð. Hann legði frá sær við eftirløn sum

skúlastjóri í Spreydon School í 1983.

Hann kundi vera nakað bonskur, men sambært einum vini blivu sjónarmiðini hjá honum mjúkari við tíðini, men hansara hjartað var altíð hjá teimum veiku í samfelagnum.

Vildi ávirka politikkuttani frá

Pápi Bernhard, Peter Jacob, starvði sum sjómaður og havnararbeiðari, og hann var ein iðin fakfelagslimur. Hetta kann hava havt ávirkan á, at Bernhard tíðliga fekk áhuga fyri politikki. Hansara uppvøkstur gjørdi, at hann bleiv ógvuliga vinstrahallur

Hann var fleiri ferðir biðin um at stilla upp í politikki, men hann

valdi heldur at arbeiða óheft av nøkrum politiskum flokki. Hann vildi heldur gera sín ávirkan galdandi uttan fyri politisku skipanina. Tá ið hann legði frá sær, var hann limur í ikki færri enn 28 nevndum.

Bernhard tænti borgarafelagnum í Sumner í fleiri ár, og í fleiri umførsum sum formaður. Hann var ein av kreftunum, sum fekk eitt fyrrverandi býráðshús umbyggt til eitt bygðarhús.

Hann var roknaður sum ein undangongumaður fyri býin. Eisini var hann ein iðin forsprákari fyri útjaðaran og fyri umhvørvisvernd, sum kanska var fremsta hjartamál hjá honum. Hann kom tí ofta í stríð við m.a. byggimeistarar.

Fyri hetta var hann eisini heiðraður av býráðnum og borgmeistararum í heimbýnum.

Bernhard var ein lesandi og vitandi maður. Hann kundi broyta meiningina hjá fólki við logikki, blidligum atburði og einum breiðum smíli.

Hann skrivaði nógv lesarabrøv til tíðindabløð og skrivaði eisini brøv til býráðslimir, har hann segði sína hugsan um aktuella mál. Borgarstjórin Garry Moore hevur sagt, at bæði hann og framman undan sitandi borgarstjórar høvdu fingið fingið fleiri hundrað brøv frá Bernhardi.

Tað varð sagt um Bernhard, at hann var sera neyvur í tí, hann gjørdi, og tað var ótrúligt, hvussu væl hann kundi bera fram síni sjónarmið.

Hann elskaði náttúru, og hann var ein iðin fjakkari. Eisini var hann stoltur av sínum víkinga-uppruna í Føroyum. Her fann hann skyldfólk í fleiri ættarliðum, og hann kendi eitt tætt tilknýti til Føroyar. Hann skrivaði eina grein í einum blaði í New Zealandi um stokkastovuna í Kirkjubø, og hann kendi seg sum ein rættan víking.

Í “Bláu Bók” um gitnar persónar

At Bernhard hevur verið ein týðningarmikil persónur sæst eisini av, at hann er umrøddur í New Zealand Who's Who. Her er umrøða av fólki, sum hava gjørt meira fyri samfelagið enn tey hava verið goldin fyri.

Her fær Bernhard eina drúgvu umrøðu, har nevnd verða øll tey øki, har hann var virkin. Her verða eisini nevnd øll tey heiðursmerki, hann hevur fingið fyri síni avrik á ymiskum økjum.

Eisini fekk hann drúgvu umrøðu í “The New Zealand Roll of Honour”, sum er um tey, menn og kvinnur, sum hava barst fyri føðilandið.

Føroyingar kunnu saktans eisini vera stoltir av hesum hálva føroyinginum.

Sonur hansara, Peter, lýsir pápa sín sum ein strangan, men

Bernhard stutt áðrenn hann legði frá sær. Tá hann legði frá sær var hann limur í 28 nevndum.

umsorganarfullan pápa, sum gav synunum eina góða barlast, og ein sum altíð var klárur við eini hjálpanði hond.

Samskipti við Einar Mohr

Umframt tey nevndu í undanfarnum pørtum, so hevði Peter Jacob eisini samband við Einar Mohr. Tað eru ábendingar um, at teir hava arbeitt saman á posthúsinum saman við C.C. Danielsen.

Í savninum hjá Peter Jacob í New Zealandi eru fleiri áhuga-verdar myndir frá Einar Mohr, har hann hevur skrivað frágreiðing aftanfyrri á myndini. Hetta er frá umleið 1920. Tíverri eru hesar myndir blivnar so kámar, at tær síggjast illa. Á eini mynd skrivur Einar: “Eg sjálvur við “recieving table” á tí tráðleysu telegrafstøðni,” har Einar arbeiddi í mong ár. Aðrar myndir eru av kanónunum á Skansanum og av Amtmansborgini.

Í skjalasavninum liggur eisini eitt kort við myndum frá Peter Jacob til Einar, sum av eini ella aðrari orsök ongantíð er sent avstað.

Bernhard og Joan við synunum. Standandi v.f. Michael og Peter, sum hevur útvegað tilfarið til hesa røð. Millum foreldrini situr David.